

Tots els carrers de Girona

El carrer de la Torre
de Sant Lluís

493

El carrer de la Torre de Sant Lluís pertany al barri de Montjuïc, concretament a la urbanització del mateix nom, i s'estén per un recorregut molt llarg enmig de matoll i arbres. Bé que ja compta amb una mínima urbanització —pavimentació, encintat de voreres— el carrer és encara sense edificar i mancat de senyalització. En aquest recorregut quilomètric connecta amb els carrers d'en Francesc Pacià, del general O'Donell, del Puig de les Àguiles, del Bou d'Or, i mor a tocar la ronda del Fort Roig.

En la comissió permanent del dia 3 de febrer del 1978 s'aprovà oficialment el nom del carrer, que a l'igual que la resta de tor-

res que abunden en el nomenclàtor d'aquest barri fou construïda a mitjan segle XVII. Protegia el castell de Montjuïc per la banda nord, i va ésser refeta de cap i de nou a començaments de l'any 1809 per tal de resistir l'atac imminent que s'inicià en el mes d'abril. En acabar els setges era totalment destruïda, i ja no va ser refeta en l'esdevenidor.

Ramon Alberch i Fugueras

El carrer de la Torre de Sant Lluís.

EL LECTOR ESCRIU

Ve de la plana anterior

dania, que estan sota el control del Gran Germà que fiscalitza, sanciona, vigila, pondera i castiga, si s'escau —i s'escau sempre—, els seus actes, les seves intencions, els seus pensaments i la seva consciència.

La consigna és: **mutx i a la gàbia** (o «mutx o a la gàbia»).

El Castell de la Bisbal

Sr. Director,

He passat les festes de Nadal a la Bisbal. És tan bonic el poble, els afores, el paisatge i tot l'entorn de l'Empordà que és vertaderament un paradís.

Abans de marxar, vàrem visitar amb la meua filla una exposició de fotografies molt bonica del llac de Banyoles que hi ha a baix del castell de la Bisbal. Vàrem demanar per visitar el castell. Senyor!! Si no s'hi posa remei, dintre uns anys no es veuran res més que runes. Tan bonic que és! Ja em penso que per arreglar-lo i mantenir-lo es necessiten molts diners, però no el deixem perdre! Un castell tan preciós, castell-palau episcopal, declarat monument nacional d'origen romànic, del segle XII... La Generalitat, el poble, tothom ha d'ajudar perquè es conservi el Castell.

Un any nou ple de coses bones, per a tots els seus, per a la nostra terra, li desitjo de tot cor. **Francesca Pedragosa**. (Sabadell).

Dos regidors de Calonge

Sr. Director,

En el PUNT de dijous dia 8, apareixia una nota titulada «Moció de dos regidors (Manel Salvador de CDC i Pere Vidal d'UDC). Volen un lloc preferent per al retrat de Pujol a Calonge».

La nota no tindria més importància si no haguessin concor-

gut unes circumstàncies històriques determinades que considero que ens ajudaran a entendre millor aquest tipus d'actitud tan nacionalista-patriòtica en determinats moments.

L'11 de setembre de l'any 1983, essent tinent d'alcalde de Governació en Pere Vidal, en el balcó de l'Ajuntament de Calonge va onejar la bandera espanyola de l'època franquista, que és anticonstitucional i en tota la balconada sols hi havia la bandera espanyola tricolor; enlloc no hi havia ni la Senyera, ni la bandera de Calonge; i segons declaracions del mateix tinent d'alcalde, en tot l'Ajuntament NO hi havia cap bandera constitucional.

Circumstància clarificadora aquesta, on va quedar de manifest l'estima a la Democràcia, a Catalunya i a les nostres Institucions; fet que NO podem considerar com un oblit fortuït, ja que, en el fons, NO podem oblidar que aquest tinent d'alcalde va ésser-ho també durant l'època franquista i sota el mateix mandat de l'alcalde que avui també tenim. El lamentable és que la coalició de Convergència i Unió sembla no tenir altra alternativa que alimentar-se i recolzar en polítics que han estat molt compromesos amb l'antic règim.

Potser aquest recordatori doni llum a CiU i que en tot cas actuïn en conseqüència; així tant uns com els altres sabrem el nom de cada cosa. Atentament, **Amadeu Serch**. (Calonge).

Rebuig al servilisme

Sr. Director:

La nostra intenció és fer públic el nostre parer sobre els recents esdeveniments que afecten la nostra vila, com el viatge de Salvador Sunyer a Madrid i la llei que obliga a emprar obligatòriament la llengua castellana en els comunicats interns dels consis-

toris. Mercès.

El Col·lectiu Nacionalista de Salt vol manifestar el seu rebuig pel servilisme de l'Ajuntament del nostre poble. Si hem de presumir de democràcia, hem d'exigir que aquesta funcioni com a tal i no comportar-nos com a súbdits d'un poder feudal.

Si Salt tenia concertat un jutjat de pau amb l'Estat espanyol, els responsables de l'Ajuntament havien d'exigir el compliment del tracte, sense rebaixar-se a haver-lo d'anar a pidolar als peus de l'amo. (Tenien a les mans cobrar-se el deute dels diners dels impostos de Salt que s'envien a Madrid). D'amo, només en tenen els esclaus.

El que cal és fomentar el desig d'autodeterminació i d'independència en defensa del nostre país i cada vegada que es va a Madrid a demanar és un pas enllà en la lluita pels nostres drets, malgrat que es puguin obtenir alguns resultats positius sobre temes concrets.

També ens manifestem en contra de la sol·licitud del nostre Ajuntament de participar de la subvenció que ofereix el govern de l'Estat espanyol amb motiu del «V Centenari», fet que de consumir-se es podria qualificar com de manca de dignitat del consistori saltenc. Comencem parant-los la mà i acabarem besant-los els peus.

Quant al tema de l'obligatorietat d'emprar la llengua espanyola als ajuntaments, considerem que se li està donant massa importància. Els catalans hem d'aprendre a no fer cas de les lleis que se'ns imposen des de Madrid, ja que normalment sempre seran contràries als nostres interessos. Aquesta nova llei, com la de les banderes i altres, senzillament, no s'han de complir; en aquest sentit, considerem molt trist que a la façana de la Casa de la Vila de Salt no onegi la senyera per temor a les conseqüències que podria comportar. Pensem que aquesta nova llei, contrària a la nostra llengua, només serveix perquè els alcaldes i regidors del PSC-PSOE als ajuntaments catalans puguin demostrar un fals catalanisme en oposar-s'hi, ara que s'acosten eleccions municipals, i que aquesta suposada oposició comporti la retirada de la llei. Un nou intent per enganyar els catalans.

Com a Col·lectiu Nacionalista de Salt, hem de denunciar aquests fets. No podem acceptar aquestes actituds denigrants

per al nostre poble. **Col·lectiu Nacionalista de Salt**.

Precisió de la U.E. Breda

Sr. Director,

Ens plau enviar-li la present nota de rèplica a la crònica publicada al seu diari del partit les Preses-Breda, del dia 4.1.87, jugat a les Preses.

I.— El jugador nº 10 de les Preses, expulsat amb targeta roja directa, fou qui començà l'agressió física, precedida de greus insults verbals per la seva part.

II.— El públic de les Preses envai el camp colpejant els jugadors del Breda, aferrissant-se amb un jugador caigut i donant-li guitzes per tots costats, el jugador resultat amb múltiples contusions i ha gués pogut acabar molt greu, de no ésser per la intervenció de la Guàrdia Civil.

III.— El jugador del Breda que marcà el gol fou Joan Méndez, i no Navarro.

IV.— El desenvolupament del partit fou correcte fins als últims minuts, en què alguns jugadors

de les Preses començaren a practicar un joc violent que acabà amb l'expulsió directa de l'esmentat jugador.

V.— Amb el Breda, hi viatjaren un total de sis acompanyants, entre ells, tres persones que porten ulleres de forta graduació i un jubilat. Amb el partit guanyat, dos minuts abans del final, el Breda no tenia cap ganes de gresca.

VI.— Resumint, fou un espectacle vergonyós, iniciat per un jugador de les Preses i motivat fonamentalment per la pèrdua de dos punts per part d'un equip tècnicament molt inferior al Breda i un dels màxims candidats al descens. **Miguel Casas i Alsina**. President de l'U.E. Breda

Demanem brevetat i concisió en els comunicats que escriuïu a la secció «El lector escriu». Qualsevol carta que passj de les 30 ratlles, aquest diari es reserva el dret de resumir-la, intentant preservar el seu sentit. Tota comunicació haurà d'anar acompanyada de la identificació completa de l'autor (nom i cognoms, adreça, i, si és possible, telèfon), malgrat que podran ésser publicades cartes signades amb inicials o pseudònims, si així ho sol·licita el seu autor.

NECROLÒGIQUES

PIETAT ALEÑA I GOU

A l'edat de 70 anys, va morir ahir a Girona Pietat Aleña i Gou. Havia nascut a la Bisbal i residia al carrer Indústria, 7, de la Bisbal d'Empordà. Era vídua de Francesc Xavier Sirvent i Genoyer, i tenia dos fills, Concepció i Albert.

Avui a les 12 del migdia, a l'església parroquial de la Bisbal, tindrà lloc la missa exequial en sufragi de la seva ànima.

Que descansi en pau.

IGNASI COLL de CENDRA

Als 92 anys d'edat, va morir ahir a Girona Ignasi Coll de Cendra. Era natural de Figueras i residia al carrer Nou, 63, de la mateixa població. Era solter.

La missa exequial en sufragi de la seva ànima tindrà lloc avui, a 2/4 d'11 del matí, a l'església de la Immaculada de Figueras.

Que descansi en pau.

PALA FRUGELL

A la venda a totes les llibreries i quioscs de la Vila